

— **Branič 3:** Djelošević B.: Obrazložjenje odlika Apelacionog suda i naredjenja § 210 Kp. Petrović B.: Povračaj prava i poništaj osude (rehabilitacija) i dejstvo ove na status službenika koji je gubitkom časnih prava izgubio pravo na državnu službu. Bogdanović Ž.: Advokatskim pripravnicima treba dati veća branilačka prava pred okružnim sudom. — **Branič 4:** Protić K.: O naknadi štete zbog propuštanja notifikacije meničnog protesta. Mirković Dj.: Likvidacija nepravilnih akcionarskih i društava s o. o. po novom Trgovačkom zakonu. Spasić M.: O ličnosti sudije. — **Mjesečnik 3:** Vuković M.: Smjernice zrakoplovnoga prava. Mudrovčić J.: Djelovanje zakona unatrag. Legradić R.: Da li je vanparnični put za razdiobu zajednice obvezatno primaran? Lederer Ž.: Zaštita seljačkoga posjeda. — **Mjesečnik 4:** Kuntarić A.: Iz radnoga prava. Muha M.: Još o značenju § 440 o. g. z. Curić I.: O danu saznanja za propuštanje kod povračaja u prijašnje stanje zbog propuštanja prvoga ročišta. Gavella A.: O produženom krivičnom djelu. Vuković M.: Troškovi izlučnih parnica. Dabinović A.: Havarija u suhozemnom saobraćaju. — **Policija 3:** Stjepanović N.: Otkada teku penzijske prinadležnosti porodične penzije. Kulaš J.: Projekat zakona o istupima. Džisalović R.: Pretstojeće prinudno izvršenje i izvršenje u toku u smislu § 366/1 br. 4 kz. Djelošević B.: O pravnim lekovima u krivičnim delima — Način isticanja protivurečnosti kao osnov pravnom leku — § 356 t. 6 kp. Kulaš J.: Krivična odgovornost lekara i nadri-lekara. Bubulj-Jarockij: Recidivisti (zločinci u povratu) i kriminalna statistika. — **Policija 4:** Pantelić D. — Blagojević B.: Potrebne izmene i dopune u Zakonu o državljanstvu. Kulaš J.: Projekat zakona o istupima. Kulaš J.: Krivična odgovornost lekara i nadri-lekara. — **Pravna Misao I—II:** Todorović D.: Francuska i moral. Blagojević B.: Postanak francuskog gradjanskog zakonika. Drakalović N.: Terenski i populacioni razvoj Beograda. Pašukanis E.: Pravo i povreda prava. Mirković N.: Ekonomska doktrina italijanskog fašizma. — **Pravosudje 3:** Birchmeier W.: Pravosudje u švajcarskoj. Perić Ž.: Zakonitost i mir. Arandjelović D.: O besposlici intelektualaca. Lucianović M.: O fiduciarnoj vlastnosti u vezi sa § 10 steč. zak. Stanojević D.: Treba li po § 151 grpp. u parnici priložiti overen prepis generalnog punomoćija koje je deponovano kod suda po § 8 Sp. Subotić S.: Istražni zatvor. Hadžipopović A.: Ko je ovlašćen za predlog u kriv. stvarima šumske štete učinjene eraru? Petrović D.: Utaja i posluga — §§ 319 i 379 kz. — **Pravosudje 4:** Töreky G.: Pravosudje u Madjarskoj. Stefanović J.: Uslovi za sticanje i vršenje prava glasa kod nas. Škerlj M.: Članstvo u organima privrednih zadruga. Jeremić S.: Žalba zbog ništavosti presude Berzanskog izbornog suda po članu 5 Ugrpp. Britvić M.: Sudska izjava poslednje volje s obzirom na Gradjanski zakonik za Kraljevinu Srbiju. Gojković M.: Privatni učesnik ima pravo predavati neposrednu optužnicu. Bulatović M.: Saučešće u vojnim krivičnim delima.

Razne vesti.

Proslava pedesetletnice društva „Pravnik“. Dne 26. januarja t. l. je minulo petdeset let od ustanovitve društva „Pravnika“. Že na svojem letošnjem rednem obćenem zboru se je društvo skromno spomnilo zlatoga jubileja. Proslavilo pa je ta za slovensko pravno kulturo važni dogodek tudi na svečan način dne 18. marca 1939. Izdalo je posebno „Spominsko knjigo“ in priredilo slavno zborovanje.

To se je vršilo v slovesno okrašeni mestni posvetovalnici ljubljanski. Udeležili so se ga številni člani iz vseh krajev; v velikem številu so bili navzoči predstavniki oblasti in kulturnih organizacij. Dvorana in galerija sta bili nabito polni. Poseben omen je dala zborovanju osebna navzočnost ministra pravde g. dr. Viktorja Ružiča, ki je z banom g. dr. Markom Natlačenom in divizionarjem g. generalom Djordjem Lukićem zavzel častne sedeže nasproti predsedstvu društva. Na ostalih častnih mestih so zavzeli prostore med drugimi gg. predsednik apelac. sodišča dr. Golia s podpredsednikom dr. Mastnakom, rektor univerze dr. Kušej z dekanom dr. Koroščem, predsednik Akademije znanosti in umetnosti dr. Nahtigal s podpredsednikom dr. Krekom, mestni župan dr. Adlešič, železn. direktor inž. Kavčič, finančni direktor dr. Sedlar, višji drž. tožilec dr. Kravina z namestnikom dr. Bizjakom, ki je prispel kot šef oddelka za Slovenijo v ministrstvu pravde v spremstvu ministra, predsednik odvetniške zbornice dr. Žirovnik, predsednik notarske zbornice dr. Kuhar in še premnogi drugi. Hrvaške pravnike je zastopal g. dr. Ivo Politeo, predsednik Zveze odvetniških zbornic kraljevine Jugoslavije, srbske pa g. dr. Dragomir Ivković, delegat odvetniške zbornice v Beogradu. Na zadnji glavni skupščini izvoljeni častni člani gg. Mihael Gabrijelčič, dr. Matej Pretner, dr. Anton Rog na in dr. Jakob Toplak so zasedli posebne častne sedeže ob desni strani predsedstva. Potek zborovanja je prenašala ljubljanska radijska postaja.

Ob 18. je otvoril slavnostno zborovanje društveni predsednik dr. in dr. h. c. Metod Dolenc in takole ogovoril zborovalce:

Gospod minister pravde, gospod ban, velecenjena gospoda! Kronika našega „Pravnika“ beleži danes tretje društveno zborovanje v tej reprezentativni dvorani poglavarstva bele Ljubljanec. Caput Sloveniae nam nudi svoj gostoljubni krov in daje s tem našemu zborovanju simbolično poseben poudarek slavnostnega razpoloženja.

Prvo zborovanje je bilo 26. januarja 1889. Ustanovni zbor 34 slovenskih pravnikov, mlajših in starih, navdušenih, odločnih za najdoslednejšo borbo v korist pravic slovenskega jezika se je strnilo v društvo, da bi zasijala Slovincem lepša bodočnost. Kako potrebna je bila tedaj tista borbenost!

Naslednje slavnostno zborovanje je bilo glasom naših analov nameravano za društveno 25 letnico. Takrat je štelо društvo že 315 članov. Toda do te proslave ni prišlo, prehudi so bili časi v l. 1914 že pred izbruhom svetovne vojne, še strašnejši za tem, ko je tudi po naših poljanah zavihrala bojna vihra.

Šele ko smo dosegli svojo nacionalno državo skupno z bratskimi Srbi in Hrvati, se je moglo naše društvo pod vodstvom nepozabnega predsednika dr. Danila Majarona, prosvetnega borca par excellence, razmakniti. Ko smo se zbrali 25. marca 1929 drugič zopet na tem mestu, da proslavimo društveno štiridesetletnico, smo pri štetju naših vrst ugotovili, da nas je bilo že 650 društvenikov, med njimi 17 takih, ki so od vsega početka ohranili društvu svojo zvestobo. Vsa proslava 40 letnice se je vršila v tem smislu, da tudi poslej, ko se ni bilo več treba boriti za elementarne pravice našega jezika, poslej, ko smo že zrlj na desetletno uspešno delovanje Almae Matris Alexandrinae, vztrajamo kot strnjena družina slovenskih pravnikov na braniku za svojo nacionalno državo, za svojo rodno ožjo domovino, vsepovsod za pravni red, v duhu človečnosti in večne pravice...

In naša zaobljuba je držala, naši naporj niso bili zaman! Z bridkostjo v srcu se moramo sicer spominjati ure ločitve od našega Majarona, ki nas je le prekmalu po prazniku 40 letnice za vedno zapustil. Toda njegov duh nas je vodil dalje. Mislim, da ne bi ustrezalo zahte-

vam nam pravnikom lastne objektivnosti, ako bi se hoteli odevati s plaščem skromnosti in ne bi priznali pred seboj in pred vsem svetom: n a p r e d o v a l i s m o. Seveda, ne šteje mnogo, da smo se po številu pomnožili: skoraj 900 drušvenikov je danes zbranih v društvu. Še več pa šteje to, da je z nami vsa mlajša generacija z redkimi izjemami. V našem društvu so skoncentrirane vse panoge praktičnega in teoretičnega pravoznanstva, praksa in teorija se izpopolnjujeta, druga drugo oplajata v lepi harmoniji.

Naše društveno glasilo dvomesečnik Slovenski Pravniki je dobro in lepo, zastopniki vseh panog pravnštva se oglašajo v njem s temeljitimi razpravami in zanimivimi poročili. Civilno, kazensko- in upravno-pravne odločbe utirajo pot stalnosti prakse. Sodelujemo pri zakonodaji po svojih drušvenikih in s posebnimi publikacijami. Tudi naše slovensko narodno pravo otimamo pozabnosti, in gradimo s tem svojo pravno zgodovino.

Vse to pa — in tega se globoko zavedamo — nam je uspelo le, prvič, ker živimo že 20 let v svoji nacionalni državi in ker imamo tudi svojo banovino, ki nas krepko podpira, drugič, ker se naši drušveniki tudi po svojih stanovskih organizacijah s požrtvovalno ljubeznijo oklepajo našega društva kot centralnega torišča in zatočišča celokupnega pravnštva.

S ponosom morem kot tačasni predsednik jubilaranta društva Pravnika zreti s tega mesta na vrsto najvišjih predstavnikov državnih, banovinskih in drugih avtonomnih oblastev, predstavnikov stanovskih in drugih korporacij, starih in mladih pravnikov, ki so počastili našo slavnost, pa tudi, last not least, na naše predrage tovariše Hrvate in Srbe, ki so nam izkazali s svojo udeležbo svoje simpatije in s tem dokumentirali resničnost našega pregovora, da kri ni voda.

Ni mogoče, da bi vse in vsakega posebej pozdravil, toda samo po sebi se razume, da moram dati izraza v imenu društvenega odbora čustvom velike zahvalnosti za izkazano čast z udeležbo na tem slavnostnem zborovanju g. ministru pravde dr. Viktorju Ružiču.

Za tem se je predsednik enako zahvalil za udeležbo uvodoma navedenim odličnikom, ki so jim zborovalci priredili prisrčne manifestacije.

Živahno pozdravljen je nato v slovenščini spregovoril minister dr. Ružič:

„Velepoštovana gospoda! Z velikim veseljem sem prejel vabilo predsedništva vašega uglednega društva „Pravnik“ in rad sem prišel na današnje svečano manifestacijo slovenskega pravnštva. Kot minister pravde se posebno radujem, da morem v glavnem mestu lepe Slovenije, v beli Ljubljani, pozdraviti predstavnike onega stanu, ki je nosilec velike ideje pravice — temelja zdravega društvenega in narodnega življenja. Posebno pozdravljam društvo „Pravnik“ kot tako in vse njegovo članstvo, ki je tekom 50 letnega delovanja vedno igralo pomembno vlogo v našem javnem in kulturnem življenju. Ob svoji petdesetletnici se društvo „Pravnik“ res lahko s ponosom ozira nazaj na svojo polstoletno delovanje, ko je zvesto idejam svojih ustanoviteljev z ostalimi predstavniki slovenskega naroda vodilo v preteklosti dolgoletno borbo za enakopravnost slovenskega jezika. Znano mi je, kako iniciativno je vaše društvo posegalo v vsa vprašanja, ki so bila važna za vaše kulturno življenje. Omenjam samo sodelovanje vaših članov pri ustvarjanju univerze in Akademije znanosti in umetnosti v Ljubljani. Plodovito je tudi vaše delo na polju pravne literature in lahko ste ponosni zlasti na vaše glasilo „Slovenski Pravniki“, ki je najbolj vidni znak vašega delovanja. Vaši člani imajo tudi velik vpliv

na naše zakonodajstvo, saj od zedinjenja dalje vneto sodelujejo v zakonodajnih komisijah. Ob petdesetletnici vašega uspešnega dela vam pristrčno čestitam. Vaše pomembno in uspešno delo je našlo priznanje tudi na Najvišjem mestu. Zelo me veseli, da vam morem sporočiti, da so kraljevi namestniki v imenu Njegovega Veličanstva kralja Petra II. z ukazom na današnji dan odlikovali vaše društvo „Pravnik“ za zasluge, ki si jih je steklo tekom 50 letnega delovanja z redom Sv. Save II. razreda. K temu visokemu odlikovanju vam pristrčno čestitam in se z vami veselim velike pozornosti, ki jo uživa vaše društvo na Najvišjem mestu. Želim, da društvo „Pravnik“ ohrani svetle tradicije svoje preteklosti in da nadaljuje svoje uspešno delovanje v korist in dobro našega kralja, naroda in države.“

Nato je predal minister odlikovanje predsedniku, ki se je za visoko odlikovanje imenom društva pristrčno zahvalil in prosil g. ministra, da naj tolmači našo zahvalo in udanostna čustva na najvišjem mestu ter pozval vse navzoče k vzkliku Nj. Vel. Kralju in Kraljevskemu Domu.

Govor ministra je bil živahno aklamiran. Nastopil je nato slavnostni govornik dr. Vladimir Ravnihar, podžupan ljubljanski, ki je s svojim govorniško dovršenim prednašanjem žel najtoplejše odobravanje. Govor smo v celoti že priobčili v 3.—4. številki našega glasila.

Nato je društveni predsednik z lepim nagovorom izročil navzočim novim častnim članom dokumente častnega članstva ter jim v imenu vseh mlajših društvenikov iskreno želel, naj bi jih Bog še dolgo vrsto let med nami ohranil, njim v prid in veselje, nam v čast in vzgled.

Za častne člane, ki jih je zbrano članstvo burno pozdravljalo, se je zahvalil ginljivo g. dvorni svetnik v p. Gabrijelčič.

Blagajnik dr. Urbanc je sporočil, da se je tudi ob tej priliki, za 50 letnico ustanovila zadruga „Pravniški dom“, ki ima namen zgraditi v Ljubljani osrednji dom slovenskih pravnikov ter je pozval vse člane k sodelovanju in pristopu v to zadrugo. Objavljena ustanovitev je bila topla pozdravljena.

Tajnik Orožen je prečital brzozjavne in pismene čestitke društvu. Čestitali so: Právničká jednotá na Slovensku v Bratislavi, dekan pravnih fakultet v Ljubljani, Subotici in Beogradu, dekan filozofske fakultete v Ljubljani, Slovenska Matica v Ljubljani, Združenje bolgarskih sodnikov v Sofiji, Pravničko društvo v Somboru, uredništvo revij „Pravosudje“ v Beogradu, „Arhiv“ v Beogradu, „Pravnički glasnik“ v Novem Sadu, „Društvo slušateljev juridične fakultete“ v Ljubljani, predsednik dr. Barle (Novo mesto), docent Blagojević (Subotica), kasacijski predsednik in predsednik Udruženja sodnikov R. Jankovič, prof. dr. Slobodan Jovanović (Beograd), dr. Kraševac (Logatec), dr. Kulaš (Beograd), prof. dr. Živojin Perić (Beograd), dr. Rudolf (Konjice), dr. Stajško (Ljutomer), kasac. sodnik dr. Vragović (Zagreb), dr. Werk (Zagreb), dr. Wilfan (Dunaj).

Z navdušenjem sta bili nato sprejeti udanostni brzozjavki Nj. Veličanstvu Kralju Petru II. in Nj. Visočanstvu Knezu Pavlu.

Ko se ni nihče več javil k besedi, je ob ½20. uri predsednik zaključil to pomembno zborovanje.

Zvečer ob 20. uri se je vršil v okrašeni veliki dvorani „Zvezde“ svečani banket, katerega se je udeležilo 150 gostov, med njimi minister pravde in prav vsi odličniki — udeleženci popoldanskega zborovanja, nadalje pa malone brez izjeme vsi vidnejši predstavniki pravniškega življa v Ljubljani in izven nje, tako da je uspela prireditelj nudila krasno sliko med pravniki vladajoče harmonije.

Vrsto napitnic je otvoril kot domačin predsednik dr. Dolenc, ki je napil domovini — državi, nato pa njenemu predstavniku in čuvarju njenih pravic ministru pravde g. dr. Ružiču, banu g. dr. Natlačenu, predstavniku naše hrabre vojske div. generalu Lukiću in vsem drugim visokim predstavnikom državnih in avtonomnih oblastev, ustanov in korporacij ter zastopnikom bratskih hrvatskih in srbskih pravnških družin. Njemu se je zahvalil minister g. dr. Ružič, ki je ob koncu govora pozval vse navzoče, da so napili Nj. Veličanstvu Kralju in celi Kraljevski hiši. Društveni podpredsednik g. dr. Sajovic je napil bratskim srbskim in hrvatskim pravnikom, opozarjajoče na tesne vezi, ki družijo od nekdanj slovenske, hrvatske in srbske pravnike. Društvu je nato napil g. dr. Ivo Politeo v imenu Hrvatskega društva Pravnika, zagrebške advok. zbornice in Saveza advok. zbornic kraljevine Jugoslavije. G. dr. Dragoljub Ivković je čestital društvu v imenu beograjske advok. zbornice in revije „Branica“ ter odvetnika dr. Janka Čupca. Nato je društveni odbornik višji drž. tož. dr. Kravina nazdravil vsem navzočim častnim članom. Govoril je za tem kot zastopnik Akademije znanosti in umetnosti g. prof. dr. Krek, katerega globoko zasnovani govor priobčimo na drugem mestu v celoti. Rektor univerze g. dr. Kušej je obujal spomine za časa njegovega vstopa v društvo in čestital društvu v imenu Univerze. Za častne člane se je zahvalil g. dr. Pretner. Kot predsednik adv. zbornice je čestital g. dr. Žirovnik, kot predsednik notarske zbornice g. dr. Kuhar. Pomemben govor je imel g. dr. Dinko Puc, ki se je spominjal minule herojske dobe društva „Pravnika“, ko je bil potreben boj pravice proti nasilju, sedaj se pa zopet vračamo v slično dobo, ko vlada sila nad pravom in je zopet nastopil čas, da se moramo v obrambo pravice pravniki zopet strniti. Niz napitnic je zaključil dr. Černež, ki je v imenu mlade generacije obljubil, da bodo mladi stopali po istih stopinjah kot starejši.

Razpoloženje na banketu je bilo skozi in skozi svečano in prisrčno ter so se udeleženci razšli z željo, da bi bili širši slični sestanki pravnikov prav potrebni.

Vsem, ki so kakor koli pripomogli k tako uspeli proslavi, izreka odbor najtoplejšo zahvalo.

Kronika društva „Pravnika“. Običajni pomladanski izlet je priredilo društvo na dan 14. maja. Ker je slabo vreme nagajalo, je odpadla pot iz Rimskih Toplic po hribovju mimo Sv. Jedert in čez hrib Sv. Mihaela v Laško ter si je izbralo le manjše število najvztrajnejših pešcev pot ob Savinji. Navzlic temu se je zbralo v zdraviliškem domu v Laškem že dopoldne veliko število izletnikov iz Ljubljane, Celja in bližnjih krajev, ki jim dež ni motil niti najmanj dobre volje. Število vseh je narastlo popoldne skoro na osemdeset. Med običajnimi napitnicami po obedu naj omenjamo poleg predsednikovega pozdrava govor častnega člana dr. J. Hrašovca, ki se je spominjal Pravnikovega izleta v Laško l. 1892, na katerem je vlada prepovedala troje kratkih predavanj, češ da je območje društvenega delovanja samo Ljubljana. Dr. Hrašovec je opozarjal zlasti na razliko med takratnim položajem Slovencev in danes, na dejstvo, ki je današnji mladini skoro popolnoma neznan. Po obedu so si ogledali izletniki novo in moderno urejeno laško pivovarno, kjer jim je bil kažipot gd. inž. Uhliř, in so jim pri prigrizku, ki jim ga je priredilo pivovarniško vodstvo, postregle prijazno gg. Pernatova, Roševa in Uhliřeva. Slabo vreme do brega razpoloženja ni moglo pregnati, izlet je v družabnem oziru uspel kar najbolje. — Dne 29. marca je umrl društveni častni član dr. Alojz

Homan. Na grobu mu je spregovoril poslovilne besede društveni predsednik dr. Dolenc. — Dne 9. maja je umrl bivši član, veliki in zaslužni hrvatski pravnik dr. Josip Šilovič, pred svetovno vojno (v letih 1892 do 1913) dolgoletni urednik zagrebškega „Mjesečnika“. Šilovičeve zasluge za kazenskopravno vedo in hrvatsko pravo sploh, njegovo delovanje na zakonodajnem in karitativnem področju v Hrvatski in Slavoniji je opisal v Slovenskem Pravniku l. 1928 ob njegovi sedemdesetletnici dr. Dolenc. Njegove zadnje poti se je udeležil v „Pravnikovem“ imenu namestnik vrhovnega državnega tožilca dr. Stuhec.

Osebnosti. Postavljeni so: za predsednika okrožnega sodišča v Murski Soboti Sernec Janko, za sodnike okrožnih sodišč Šporn Anton (Ljubljana), Papež Slavko (Celje), dr. Kejžar Mirko (Maribor), za starešino okrajnega sodišča Cerne Josip (Črnomelj), za sodnika okrajnih sodišč Kitek Gojko (Vransko) in Modic Kazimir (Rogatec). — Premešeni so: sodnika Hribar Stanislav v škofjo Loko, Pleiweis Karel v Ljubljano, namestnik državnega tožilca dr. Lučovnik Hinko v Ljubljano. V pokoj je stopil predsednik okrožnega sodišča dr. Žihner Franc. — Umrli so: odvetnika dr. Homan Alojz, dr. Frlan Franc, dvorni svetnik in finančni ravnatelj v pok. Kliment Alojz, sekcijski načelnik v pok. dr. Globočnik Sorodolski Vladimir, sreski načelnik dr. Potočnik Mirko, sodnik Vejnar Josip.

Desetletnica časopisa „Narodno Blagostanje“. Konec lanskega leta je poteklo 10 let, odkar izhaja v Beogradu ekonomski tednik „Narodno Blagostanje“, ki ga urejuje bivši profesor za narodno gospodarstvo na beograjski univerzi, eden izmed najbolj talentiranih in znanstveno podkovanih jugoslovanskih nacionalnih ekonomov, dr. Vladimir Bajkić. Brez pretiravanja se sme reči, da ni bilo v teku zadnjih 10 let niti večjega niti manjšega gospodarskega vprašanja, na katero bi strokovno ne reagiralo „Narodno Blagostanje“. Denarna, bančna, finančna vprašanja, vprašanja kreditne in trgovinske politike, združništva, socialne politike, položaja kmetijstva in regulacije kmetijskih dolgov, položaja rudarstva, industrije in prometa, vprašanja konjunktura in krize, slednjič vprašanja trgovinskega prava in marsikaterih drugih pravnih gran — vse to se je obravnavalo v številnih člankih, katerih večina je prišla izpod peresa urednika samega, čigar strokovna kompetenca, izjemna bistrornost in izvrstne stilistične vrline so vedno vzbujale veliko zanimanje pri vseh bralcih „Narodnega Blagostanja“. Kritičen pregled gospodarskih problemov in gospodarskih dogodkov v vseh glavnih državah sveta, oddelek „obaveštajne službe“ in z redkim znanjem borznega mehanizma sestavljen oddelek o „konjunkturi“ so podajali podrobno informacijo o poteku domačega in inozemskega gospodarskega življenja. Z ozirom na vse to se „Narodno Blagostanje“ more primerjati z boljšimi inozemskimi ekonomskimi tedniki.

Požrtvovalno 10 letno službo „Narodnega Blagostanja“ narodnemu gospodarstvu ne more zabeležiti, brez spoštovanja noben, ki mu je drag razvoj tega gospodarstva in ki zna ceniti visoko vrednost mnenja in nasvetov kompetentnega znanstvenega strokovnjaka.

Ob priliki desetletnice izražamo toplo željo, da naj „Narodno Blagostanje“ le dolgo vrsto let vrši svoje za narodno gospodarstvo koristno delo in svojo odgovornosti polno službo gospodarski kulturi Jugoslavije.

Dr. Aleksander Bilimović.